

§ 3.

Stk. 1. Overtrædelse af Indbetalingspligten i Medfør af § 1, Stk. 2, herunder Afgivelse af urigtige Oplysninger eller urigtige Indbetalinger, straffes med Bøder, Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar, for saa vidt ikke højere Straf maa antages forskyldt. Sager herom behandles som Politisager. Bøder tilfalder Statskassen.

Stk. 2. De øvrige i Loven indeholdte Bestemmelser indgaar som Led i vedkommende kollektive Overenskomster.

§ 4.

Stk. 1. Tvivlsspørgsmaal vedrørende Anvendelsen af nærværende Lov afgøres endeligt og med forbindende Virkning for Parterne af det i Lov Nr. 276 af 30. Maj 1940 § 2 omhandlede Nævn.

Stk. 2. Udgifterne ved Behandlingen af saadanne Sager afholdes af Statskassen.

§ 5.

Denne Lov træder straks i Kraft og gælder til 1. Marts 1941.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da det Prisgrundlag, som var til Stede ved Pristalsreguleringens Bortfald for Arbejdslønninger, jfr. Lov Nr. 276 af 30. Maj 1940 om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal, i nogen Grad er forrykket, hvilket særlig er føleligt for de laveste Lønninger, har man anset det for forsvarligt at foreslaa en Forhøjelse af de Beløb, som ved Loven om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal blev fastsat som Grænse for Dyrtidstillæg.

Ved Ansættelsen af de Løntillæg, der herefter vil kunne ydes, har man fundet det hensigtsmæssigt at benytte samme Gruppering som i Overenskomsten af 31. Oktober 1939, hvorefter der skulde foretages en Lønregulering med henholdsvis 0,85 Øre pr. Time pr. Point for mandlige Arbejdere, med 0,55 Øre pr. Time pr. Point for kvindelige Arbejdere og med 0,35 Øre pr. Time pr. Point for Ungarbejdere, og med Hensyn til Løntillæggets Størrelse er man gaaet ud fra en af Det statistiske Departement foretagen skønsmæssig Opgørelse over Fordyrelsen i Forhold til Januar-Pristallet paa Husholdningsbudgettets indenlandske Fødevarergrupper. Der kan herefter for en normal Arbejdsuge paa 48 Timer opnaas et Tillæg for mandlige Arbejdere paa 3 Kr. svarende til en Forhøjelse paa

6,25 Øre pr. Time, for kvindelige Arbejdere paa 2 Kr. svarende til en Forhøjelse paa 4,16 Øre pr. Time og for Ungarbejdere paa 1 Kr. 25 Øre svarende til en Forhøjelse paa 2,60 Øre pr. Time.

Da man ikke mener at burde gennemføre den foreslaaede Lønordning for Lønninger over et vist Løn niveau, har man foreslaaet, at ingen Ugelønninger kan forhøjes udover et Beløb af 80 Kr. Paa den anden Side finder man at maatte undgaa den Ulighed, der, for Arbejdsgivere, vilde ligge i en Fritagelse for Udgifter til Dyrtidstillæg, for saa vidt angaar Arbejdere, der kan indtjene en højere Ugeløn, og man har derfor foreslaaet opretholdt en Pligt ogsaa for disse Arbejdsgivere til at afholde Udgifterne til Dyrtidstillæg, men saaledes at resterende Dele af Tillæg samt Tillæg til Lønninger, der udgør 80 Kr. ugentlig eller derover, indbetales af vedkommende Arbejdsgiver til Arbejdsloshedsfonden og indgaar i de Midler, der staar til Raadighed for de ved Lov Nr. 280 af 30. Maj 1940 om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde oprettede Arbejdsfordelingskasser. De i saa Henseende fornødne nærmere Regler fastsættes af Arbejds- og Socialministeren, hvorved der vil kunne tages Bestemmelse bl. a. om Kontrolforanstaltninger og om,